

Geachte raadsleden,

Mijn naam is [REDACTED]. Ik sta hier vandaag niet alleen voor mijzelf, maar vooral voor mijn kinderen – en voor alle gezinnen in Nederland die vastzitten in een systeem dat hen geen bescherming biedt.

Wat ik vandaag met u deel is geen verhaal van een gezin in conflict of een vechtscheiding, maar een verhaal over **intieme terreur** – een systematische, verraderlijke vorm van mishandeling die zich afspeelt achter gesloten deuren, gekenmerkt door psychisch geweld met als doel volledige controle over het slachtoffer te krijgen.

Ik en mijn kinderen zijn al 19 jaar in een situatie van **intieme terreur**, gepleegd door mijn ex-partner en hun vader. De psychologische, emotionele en fysieke gevolgen van zijn geweld zijn niet alleen voor mij, maar ook voor onze kinderen verwoestend.

Onze oudste zoon van 11 jaar, is slachtoffer van ouderverstoting, waarbij zijn vader hem ervan overtuigd heeft dat ik een gevaar voor hem ben. Hij wordt verscheurd door het loyaliteitsconflict waar hij zich in bevindt, hij voelt zich wanhopig en heeft suïcidale gedachten. Als gevolg van de niet aflatende manipulaties en voortdurende vertwijfeling kan hij niet langer functioneren op school en raakt hij ernstig belemmerd in zijn ontwikkeling.

Onze andere zoon van 7 jaar, is gehandicapt en daardoor vaak 'onzichtbaar' in deze situatie. Hij wordt echter ook blootgesteld aan psychisch geweld. Zijn kwetsbaarheid wordt nog groter doordat zijn vader niet adequaat ingaat op zijn medische behoeftes en onzorgvuldig omgaat met hulpmiddelen en medicatie, met directe gevolgen voor zijn welzijn en veiligheid.

En onze dochter van 2 jaar, vertoont ernstig afwijkend gedrag, zoals angst en paniek bij luierswissels, dat afneemt zodra ze bij mij is, maar terugkeert zodra ze weer contact heeft met haar vader. Dit wijst erop dat er iets ernstigs gebeurd kan zijn tijdens haar verblijf bij vader. Tijdens de scheiding was ik zwanger onze dochter, en destijds dreigde haar vader meermaals tegen mij en anderen haar te zijner tijd kwaad te zullen doen, met als doel mij te breken en te straffen voor de scheiding. Experts en hulpverleners zijn het erover eens dat haar gedrag en de uitspraken en houding van haar vader, die op geen enkele manier heeft laten blijken geïnteresseerd te zijn in haar welzijn, zeer zorgelijk zijn.

Voor mijzelf is er sprake van PTSS als gevolg van de jarenlange mishandeling, en een toenemende druk op onze thuissituatie. Dag en nacht zijn deuren en ramen op slot, ik kijk altijd over mijn schouder en het voelt toenemend onmogelijk om ooit nog een normale toekomst op te bouwen voor mijzelf en de kinderen.

Ondanks de betrokkenheid van instanties zoals Veilig Thuis, Entrea Lindenhout, het Sociaal Team van onze gemeente, politie en rechtsspraak blijft adequate hulp uit, wat verder traumatiserend werkt voor alle betrokkenen: ikzelf, de kinderen en vermoedelijk ook mijn ex-partner. Vanuit alle hoeken is er sprake van een grote handelingsverlegenheid, die langzamerhand begint over te vloeien in een vorm van medeplichtigheid.

Er is geen twijfel over de ernst van onze situatie. Er zijn talloze **rode vlaggen** die wijzen op verdere escalatie, er is een duidelijk risico op femicide en mogelijk ook infanticide. De hulpverlening is hiervan op de hoogte en toch blijft de hulp uit.

Waarom? Omdat er binnen de hulpverlening, politie en justitie een erbarmelijk gebrek is aan **expertise** rondom deze problematiek. Tevens ontbreekt het **mandaat** om in te grijpen, zelfs wanneer de rode vlaggen in overvloed aanwezig zijn. Het ontbreekt hulpverleners aan middelen, kennis, bevoegdheden en moed om in te grijpen.

Dit is niet een op zichzelf staand probleem. Nederland heeft van alle landen in Europa het hoogste femicide cijfer, bijna elke week wordt een vrouw vermoord door een partner of ex-partner. Dit fenomeen laat zich zien in alle lagen van de bevolking, in elke cultuur en sociale klasse. Ik sta hier nu met mijn verhaal, maar het zou ook uw verhaal kunnen zijn, of van uw dochter, zus, collega of buurvrouw.

De bescherming die vrouwen en kinderen in deze gevallen in Nederland genieten, is ver ondermaats. Concrete verandering is nodig. Preventie is de sleutel, er mag niet langer gewacht worden tot het onherstelbare heeft plaatsgevonden terwijl de samenleving toekijkt.

Ik vraag de gemeenteraad om in beweging te komen, om actie te eisen op plaatselijk en landelijk niveau, van gemeentelijke politiek naar nationale politiek. Er moet hulpverlening ingehuurd worden die beschikt over de nodige expertise, er moet mandaat komen voor deze hulpverlening om echt in te kunnen grijpen waar nodig.

En verandering begint ook bij u, hier in deze zaal. Herkent u de signalen? Weet u wat u kunt doen als iemand in gevaar is? Ik nodig u uit u te verdiepen in deze thematiek, u bent welkom aan mijn keukentafel om hierover in gesprek te gaan, om samen een weg te vinden naar hoe het beter kan.

De vraag is niet óf de bom zal ontploffen, de vraag is wanneer. Mijn kinderen verdienen een toekomst zonder angst. Alle kinderen verdienen veiligheid. Het is tijd om actie te ondernemen, zodat de volgende generatie geen slachtoffer wordt van de falende hulpverlening van nu.

Dank u wel voor uw aandacht.

Factsheet: Situatie Gezin

Betrokken Gezinsleden

- M (vader, ex-partner)
- L (moeder)
- A (jongen, 11 jaar)
- C (jongen, 7 jaar)
- E (meisje, 2 jaar)

Betrokken Hulpverlening

- Veilig Thuis
- Entrea Lindenhout
- Sociaal Team gemeente Renkum
- Huisarts
- Psycholoog

Stand van Zaken Betrokken Personen

L:

- Afgelopen **19 jaar** slachtoffer intieme terreur, waarbij **9 van de 11 beschreven rode vlaggen** aanwezig (zie factsheet Intieme Terreur NVG)
- **PTSS-diagnose** (moeilijk te behandelen door voortdurende onveilige situatie).
- **Toenemende druk** in de thuissituatie.
- **Grote angst** voor mogelijke gewelddadige escalaties, **femicide, infanticide**. Groot aantal rode vlaggen en bijkomende risicofactoren aanwezig (groter risico bij stalken/bespioneren, bij bedreigingen en bij langdurige relaties)
- **Zorgen over de veiligheid** van de kinderen nemen toe.

A (11 jaar):

- **Slachtoffer van dwingende controle**, oudervervreemding, continuerend loyaliteitsconflict.
- **Suïcidale gedachten**
- **Toenemende verbale agressie** richting moeder, **accepteert geen gezag** van moeder.
- Voelt zich **niet veilig** bij moeder.
- Wijst bijna **volledige netwerk** van moeder af, weigert nog omgang met familieleden en andere leden uit moeders netwerk
- **Incidenten op school**, andere kinderen zijn bang voor A.
- Neemt **taken en verantwoordelijkheden** op zich die niet van hem zijn, **ontwikkeling** raakt hierdoor **belemmerd**.
- Gevoel van **uitzichtsloosheid en wanhoop**. Hulp gevraagd aan VT, EL, juf, politie, burens, rechter; hulp blijft echter uit
- **Vader heeft geen toestemming gegeven** voor de voorgestelde therapie.

C (7 jaar):

- **'Onzichtbaar'** in de situatie door handicap.
- **Zorgen over toekomstige beslissingen** rondom medische problematiek C als ouders niet constructief samenwerken.

- C wordt blootgesteld aan **negatieve verhalen** over moeder door vader, heeft veel last van verhoogde stress en spanning.
- Vader is **niet sensitief** voor C's aandachtspunten en fysieke veiligheid, bijvoorbeeld lange tijd alleen laten ondanks **verslikgevaar**, niet in acht nemen veiligheidsvoorwaarden hulpmiddelen (rolstoel) of geen gebruik maken van hulpmiddelen (spraakcomputer), geen aangepaste hulp- en vervoermiddelen bij vader thuis, **onzorgvuldig omgaan** met aanwezige hulpmiddelen (rolstoel, spraakcomputer) met **schade** aan deze hulpmiddelen tot gevolg.

E (2 jaar):

- Sinds weekends bij vader vertoont E **afwijkend gedrag**: angst en paniek bij luierswissel (duidelijk ANDERS dan bij een 'nee-fase').
- Afwijkend gedrag neemt af wanneer E bij moeder is, maar keert terug na contact met vader.
- Gedrag is **opgemerkt** door opvang, huisarts en kinderarts (cb).
- Vader toont weinig tot geen bezorgdheid over E's welzijn en reageert met **boosheid en intimidatie** naar moeder.
- **Dreigementen na de scheiding** hadden voor groot deel E als doelwit, met meerdere getuigen hiervan.
- **Zorgwekkende voorgeschiedenis** met betrekking seksueel geweld tijdens relatie (machtsmiddel) en misbruikverleden door vader M (onduidelijk of M zelf slachtoffer was).
- Experts (Mauk Holleman, Liesbeth van den Dam) adviseren **zorgvuldig onderzoek** naar de veiligheid en situatie van E.

Intieme Terreur en Inschatting Risico

Bekende IT Rode Vlaggen die Nog Aanwezig Zijn:

- **Stalking**
- **Psychologisch geweld**
- **Angst voor mogelijk geweld** door ex-partner.
- **Escalatie** van dreigementen.
- **Onzekerheid over wat er precies is gebeurd** met E.
- **Vader beschouwt moeder als bezit**:
"Je zult altijd mijn vrouw blijven, tot de dood ons scheidt, daar kun je niks aan veranderen."
- **Dreigingen aan moeder en anderen**:
  - "Ik ga alles doen waar je bang voor bent."
  - "Ik ga me niet hechten aan E zodat ik haar kan gebruiken om wraak te nemen."
  - "Ik ga jou kapotmaken."
  - "Ik zal zelfmoord plegen en de kinderen meenemen."

Aanvullende Risicofactoren:

- **Vader gelooft dat hij een externe (spirituele) entiteit** heeft die hem beïnvloedt en opdrachten geeft.
- **Vader heeft een fascinatie voor het plegen van moorden** die teruggaat tot zijn jeugd.
- **Fundamentalistische religieuze overtuigingen** sinds de scheiding, misogynie ideologie passend bij de 'manosphere'.
- **Zelfdiagnose van psychopatische trekken**, samen met een gevoel van superioriteit.
- **Fysiek geweldadige escalaties** bij recent conflict met buurman.
- Vader **weigert** hulpverlening.
- Vader heeft geen oog voor belang en behoefte kinderen, enkel oog voor 'zijn oorlog' tegen **moeder**. (hoogste escalatiegraad op de escalatieladder van Glasl)

- **Partner** van vader volgt zijn orders op en mengt zich in de strijd tegen moeder.
- Vader probeert **controle te behouden** via kinderen, geen toestemming geven therapie, vakantie etc

Contactgegevens:

